

Bilag 1: Fordele og ulemper ved modeller for organisering af uddannelsesvejledningen

Vejledningsopgaven

Vejledningsopgaver i grundskolen og 10. klasse omfatter kollektiv vejledning, gruppevejledning og individuel vejledning, introduktionskurser for 8. klasse, uddannelsesparathedsvurderinger, brobygning samt målgruppevurdering til FGU umiddelbart efter grundskole.

Vejledningsopgaver rettet mod 15-25 årige, herunder unge på STU (særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse) omfatter vejledning til 15-17-årige om pligt til at være i uddannelse, beskæftigelse m.m. samt opsøgende og opfølgende indsats til unge under 25 år, som hverken er i gang med eller har fuldført mindst en ungdomsuddannelse, herunder unge, der har afsluttet FGU og målgruppevurdering til FGU for unge over 15 år. Det samme gælder STU-vejledning af elever på specialskolerne.

Nuværende organisering af uddannelsesvejledningen

Pt. er der seks vejledere, der varetager grundskolevejledningen og otte vejledere, der varetager unge- og STUvejledningen. Budgetudvidelsen til vejledning i 2020-22 til styrkelse af overgangen til erhvervsuddannelserne medfører en udvidelse af vejlederstillinger på grundskoleområdet.

Fordele og udfordringer ved de to modeller for organisering

Model 1: Vejledningen opdeles i en grundskolevejledning (under CBU) og en unge/STUvejledning (under CAI)

Fordele:

- De unge bliver mødt af en vejleder, som er specialiseret til målgruppen (enten elever i grundskolen eller unge 15-25 årige).
- Der kan etableres et tættere samarbejde mellem vejledere og sagsbehandlere i henholdsvis Ungehuset og afdeling for Børn og Unge. Det medfører, at medarbejderne i højere grad kan trække på hinandens viden og kompetencer og finde de bedste løsninger for den unge. Samtidig understøtter det, at indsatser til henholdsvis unge i grundskolen og unge 15-25 årige er bedre koordineret og parallellforløb undgået.
- Unge- og STUvejledningen kan målrettes og kulturudvikles så den er koblet tættere sammen med arbejdsmarkedsområdet.

Udfordringer:

- De unge skal skifte vejleder undervejs i deres forløb. Det udfordrer det relationelle samspil mellem den unge og vejlederen
- De unge kan opleve forskellige tilgange i vejledningen, idet der er risiko for, at vejledningen i de to centre, udvikler sig i forskellige retninger med forskellige formål, fokus og prioriteter.
- Sammenhængen i vejledningen på tværs af målgruppen og udviklingen af vejledningen bliver udfordret.

- Den fagprofessionelle ledelse bliver opsplittet, hvilket kan medføre, at kvaliteten udvandes.

Model 2: UU bevares som samlet enhed og vejledningen organiseres, så den enkelte unge så vidt muligt har den samme vejleder fra grundskole til 25 år

Fordele:

- Den unge har så vidt muligt en gennemgående vejleder i hele sit vejledningsforløb fra grundskolen til 25 år. Det understøtter etablering af en god relation og kan bidrage til, at den unge oplever kontinuitet i overgange mellem forskellige forløb og indsatser. Ligeledes vil den unge opleve samme tilgang i vejledningen, da der er en entydigt ledelsesforankring.
- Sammenhængen i vejledningen på tværs af målgruppen øges.
- Kvaliteten i den fagprofessionelle ledelse og den vejledningsadministrative understøttelse kan fastholdes.
- Ledelsesniveauet kan understøtte etablering af et tæt samarbejde med øvrige afdelinger.

Udfordringer:

- Vejlederne skal omkvalificeres til at kunne varetage både grundskole og -ungevejledning. Det vil kræve intern kompetenceudvikling gennem det første år.
- De unge kan opleve ikke at få den fornødne og rette specialiserede vejledning, idet den enkelte vejleder skal have en bred faglig viden om alle tilbud til hele målgruppen.
- Der skal gøres et ekstra arbejde for at etablere tætte samarbejdsrelationerne mellem vejledere og sagsbehandlere i henholdsvis Ungehuset og Børn og Familie
- Der er behov for et særligt fokus for at sikre, at vejledningen kobles tæt sammen med arbejdsmarkedsindsatsen eller unge/familieindsatsen afhængig af den unges alder.